

POSTANOWIENIE

20 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Karol Weitz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 20 lutego 2025 r. w Warszawie
zażalenia S. H.-D.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie
z 15 czerwca 2023 r., I ACa 44/22 (I WSC 30/23),
w sprawie z powództwa E. P.
przeciwko S. H.-D.
o zapłatę,

- 1. oddala zażalenia;**
- 2. nie obciąża pozwanego kosztami postępowania
zażaleniowego;**
- 3. przyznaje adwokatowi M. Ż. od Skarbu Państwa - Sądu
Apelacyjnego w Rzeszowie kwotę 1800 zł (tysiąc osiemset
złotych), wraz z należnym podatkiem od towarów i usług tytułem
wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną pozwanemu z urzędu
w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie wyrokiem z dnia 7 września 2022 r.
oddalił apelację pozwanego S. H. – D. od wyroku Sądu Okręgowego
w Rzeszowie z dnia 17 listopada 2021 r.

Pozwany 30 marca 2023 r. wniósł skargę kasacyjną od powyższego wyroku zaskarżając go w zakresie pkt I i III, określając wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 58 692,00 zł.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie zarządzeniem z 25 kwietnia 2023 r. wezwał pozwanego do wyjaśnienia sposobu wyliczenia podanej w skardze kasacyjnej wartości przedmiotu zaskarżenia.

W odpowiedzi na powyższe zarządzenie pozwany wyjaśnił, że wartość przedmiotu zaskarżenia stanowi wartość należności głównej w kwocie 46.353,00 zł oraz odsetki w wysokości 12.339,00 zł.

Postanowieniem z 15 czerwca 2023 r. Sąd Apelacyjny w Rzeszowie sprawdził z urzędu wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną pozwanego i ustalił ją na kwotę 46.353 zł.

Postanowieniem z 15 czerwca 2023 r. Sąd Apelacyjny w Rzeszowie na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną pozwanego z powodu zbyt niskiej wartości przedmiotu zaskarżenia niespełniającej wymagania określonego w art. 398² § 1 k.p.c. W uzasadnieniu Sąd Apelacyjny wskazał, że wartością przedmiotu zaskarżenia może być tylko wysokość świadczenia głównego, która w niniejszej sprawie wynosi 46.353 zł.

Pozwany wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z 15 czerwca 2023 r., w którym zarzucił naruszenie art. 20 k.p.c. w zw. z art. 398² § 1 k.p.c. oraz z art. 398⁶ § 2 k.p.c. i wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c., skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych.

Pozwany w skardze kasacyjnej określił wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 58 692,00 zł., na którą składała się wartość należności głównej w kwocie 46 353,00 zł oraz odsetki w wysokości 12 339,00 zł.

W sprawie żadna ze stron nie kapitalizowała odsetek. Zgodnie natomiast z utrwaloną linią orzecznictwa Sądu Najwyższego, odsetki nie podlegają wliczeniu do wartości przedmiotu zaskarżenia, jeżeli są żądane obok roszczenia głównego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 17 maja 2002 r., I CZ 51/02, nie publ.). Dopiero kapitalizacja odsetek w znaczeniu prawnym, a następnie poddanie ich oprocentowaniu skutkowałoby wyłączeniem zastosowania art. 20 k.p.c. Jeżeli natomiast odsetki nie zostały skapitalizowane, to pozostają odsetkami dochodzonymi „obok” świadczenia głównego i przepis ten ma zastosowanie (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 21 października 1997 r., III ZP 16/97, OSNP 1998, Nr 7, poz. 204; postanowienie Sądu Najwyższego z 30 maja 2007 r., I CZ 38/07, *Legalis*).

Konkludując, określając wartość przedmiotu zaskarżenia nie uwzględnia się odsetek od należności głównej wyliczonych na dzień sporządzenia skargi kasacyjnej (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 28 czerwca 1999 r., III CZP 12/99, OSNC 2000, Nr 1, poz. 1; wyrok Sądu Najwyższego z 15 marca 2007 r., II CSK 515/06, *Legalis*).

Jeżeli zatem przedmiotem zaskarżenia jest wyłącznie orzeczenie rozstrzygające o nieskapitalizowanych odsetkach, dochodzonych obok roszczenia głównego, skarga kasacyjna jest dopuszczalna, gdy wartość przedmiotu zaskarżenia osiąga progi kwotowe określone w art. 398² § 1 k.p.c.

Odnosząc te uwagi do kwoty wartości przedmiotu zaskarżenia wskazanej w skardze kasacyjnej pozwanego należy stwierdzić, że kapitalizacji w sensie prawnym nie stanowi żądanie zasądzenia świadczenia głównego i obok niego odsetek wyliczonych kwotowo za pewien zamknięty okres. W takiej sytuacji, dochodzona kwota odsetek nie wpływa na wartość przedmiotu zaskarżenia.

Z tego względu skargę kasacyjną pozwanego należało odrzucić jako niedopuszczalną, skoro wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych (art. 398² § 1 k.p.c.).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy oddalił zażalenie pozwanego na podstawie art. 394¹ § 1 w zw. z art. 391 § 1 zdanie pierwsze i z art. 398¹⁴ k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 zd pierwsze oraz z art. art. 398¹⁴ k.p.c.

Pozwany w postępowaniu zażaleniowym reprezentowany był przez adwokata z urzędu, któremu należało przyznać wynagrodzenie w stawce wynikającej z § 8 pkt 5 w zw. z § 16 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2024 r., poz. 763).

[a.]